

Часть първа.

I.

Г о с т ъ .

ая прохладна майска вечерь, чорбаджи Марко, гологлавъ, по халатъ, вечеряше съ челядъта си на двора.

Господарската трапеза бѣше сложена, както по обикновение, подъ лозата, между бистрия и студенъ чучуръ на барата, който, като лѣстовичка пѣше, денѣ и нощѣ, и между високитѣ бухлати чимшири, що се тъмнѣяха край зида, зимѣ и лѣтѣ сѣ зелени. Фенерътъ свѣтеше окаченъ на клончето на едно люликово дръвче, което приягелски надвисваше миризливитѣ си люлики надъ главитѣ на челядъта.

А тя бѣше многобройна.

До бай Марка, до старата му майка и до ступанката му, сѣдѣха около трапезата роякъ дѣца — голѣми и малки, които въоръжени съ ножове и вилицы, опустошавахъ мигновено хлѣбове и блюда. Тѣ напълно оправдавахъ турската дума: самунъ душманларъ.

Бащата хвърлеше отъ часъ на часъ добродушни погледи на тие ~~бѣ~~ хлѣхтѣли работници съ

